

00374

Protokoll upprättat med ledning av anteckningar förda vid samtal med inspektören Torsten Stålnacke på kriminalavdelningen den 4 maj 1987 mellan kl 09.00 och 10.45.

Närvarande från juristkommissionen:
Gunnel Lindberg och
Tore Samuelsson

Stålnacke har tjänstgjort på våldsroteln i Stockholms polisdistrikt sedan sommaren 1981. Under sin tid där har han såväl handlagt som deltagit i mordutredningar. En av dessa utredningar gällde mordet i Medborgarhuset den 2 november 1985. Genom den mordutredningen fick han en viss kännedom om kurder i Sverige och deras organisationer. Då mordet på OP inträffade satt han således inne med kunskaper som kunde tänkas ha visst värde även för den utredningen.

Vetskap om mordet på OP fick han på morgonen den 1 mars 1986.

5 kap 18
sekretesslagen

Efter det samtalet ringde han till Linder och erbjöd sig att omgående gå i tjänst. Linder tackade dock nej till hans erbjudande under motiveringen "vi har folk inne". Om behov uppstod skulle dock Linder höra av sig under söndagen. Den dagen dvs. den 2 mars blev Stålnacke möjligen kallad till våldsroteln någon gång under kvällen för att ta fram några foton. Något arbete därutöver medverkade han inte i under veckoslutet.

5 kap 18
sekretesslagen

Måndagen den 3 mars inställde han sig på våldsroteln i vanlig tid och deltog då först i den s.k. morgonsamlingen. Enligt den uppfattning han då fick saknades det en ordentlig organisation och från Linders sida gavs det inte några direkta direktiv eller order. Det var helt enkelt en katastrofalt dålig ledning från dennes sida, ett förhållande som f.ö. på intet sätt förbättrades under den tid som han var kvar som

rotelchef.

5 kap 1 §
sekultessagen

... på det s. k. huvudspåret började bearbetas i stor skala ...
... Stålnacke och hans två medarbetare i den ledning. Det
... att innehålla en del av arbetet som tidigare
... (Lagergrens syster). Han var intresserad och lämnade
... alltid klara besked. Utöver dessa kontakter fördes också
... ledningsgruppen. Dessa möten hölls i olika lokaler. Mötena
... gav dock inte särskilt mycket. En anledning härtil kan ha
... varit att Stålnacke var allt för auktoritär. Systemet med en
... ledningsgrupp kan säkert vara bra under förutsättning att
... och ledningen av ledningsgrupperna. I fall av
... i tillräckligt omfattning i vissa delar av organisationen
... alltid måste krävas från ledningen

I den utredningen hördes ett stort antal personer om
sina förehavanden under natten till den 1 mars. Vid något
eller några tillfällen förekom det hämtningar till förhör
men Stålnacke kunde inte erinra sig vem som hade beslutat om
dessa hämtningar.

Under sommaren återgick Stålnacke och hans två medarbetare
till KK1.

Lednings-
gruppen tillställdes exempelvis kopior av handlingarna rörande
Medborgarhusmordet. Den kontakten gick via Länninge som då
var knuten till ledningsgruppen.

Till en början var det många
gångar svårt att få ut uppgifter från Säk. Han fick därför
helt enkelt kämpa för att få svar på framställda frågor trots

1 §
sekultessagen

att det ibland visade sig att Säk satt inne med informationer i de saker frågorna rörde. Så småningom blev det dock en viss förbättring. Enligt Stålnackes uppfattning måste dock Säk visa en öppnare attityd för att polisen skall kunna nå resultat i olika utredningssammanhang.

18
Stålnacke

Då det s.k. huvudspåret började bearbetas i stor skala engagerades även Stålnacke och hans två medarbetare i den delen. De arbetet kom bl.a. att innebära en hel del kontakter med chefsåklagaren Solveig Riberdahl. Hon var intresserad och lämnade alltid klara besked. Utöver dessa kontakter förekom det möten med ledningsgruppen. Dessa möten hölls i KK1:s lokaler. Mötena gav dock inte särskilt mycket. En anledning härtill kan ha varit att Holmér var allt för auktoritär. Systemet med en ledningsgrupp kan säkert vara bra under förutsättning att dess chef har en stor erfarenhet av mordutredningar. I Palmeutredningen saknades emellertid i vissa delar den noggrannhet i handläggningen som alltid måste krävas från ledningens sida. Varje form av eftergift på den punkten är nämligen förkastlig i en mordutredning. Ett annat förhållande som ibland medförde vissa svårigheter var att allting - även kontakter mellan de olika enheterna - skulle gå via ledningsgruppen. För personalen på KK1 var den saken särskilt bekymmersam, eftersom Linder aldrig - trots framförda krav - informerades om vad som hände på andra avdelningar. Linder informerades inte ens om vad som framkom eller diskuterades vid ledningsgruppens dagliga sammanträden. Denna närmast fullständiga brist på information var från flera synpunkter klart otillfredsställande. Som en jämförelse omtalade Stålnacke att RK:s personal dagligen fick fylliga informationer av sin chef Tommy Lindström. Det var därför stimulerande att arbeta på den enheten, där det dessutom, i motsats till KK1, var en god ordning och en bra organisation.

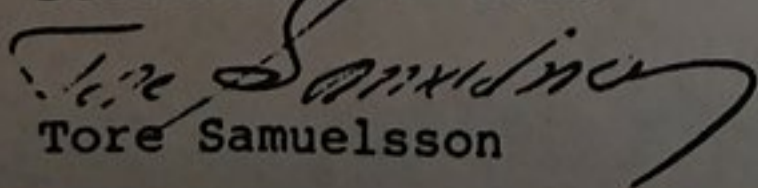
Stålnacke medverkade som förhørsledare vid tillslaget i huvudspåret den 20 januari 1987. Troligen kort tid därefter lade åklagarna fram en lista upptagande utredningsåtgärder som de önskade få utförda. Denna begäran från åklagarna följdes av en order från ledningsgruppen att åtgärderna inte skulle verkställas. Saken togs upp vid ett möte på KK1, där Länninge förklarade att man skulle ligga "lågt" beträffande de begärda åtgärderna och således inte göra någonting i saken tills vidare. På fråga från utredningsmännen vem de egentligen skulle rätta sig efter blev Länninge irriterad och lämnade mötet. Resultatet av alltsammans blev att åtgärderna fick vila.

Wranghult och Severin besökte KK1 vid åtskilliga tillfällen under mordutredningen, men Stålnacke hörde aldrig att någon av dem gav några direktiv eller förslag till åtgärder.

Samarbetet med åklagarna var bra.

p 18
Länninge

Stockholm som ovan

Tore Samuelsson

Stålnacke har den 7 maj 1987 läst igenom ovanstående protokoll och därvid godkänt innehållet.